

VRC – ludzie renesansu

Specjalizują się w muzyce współczesnej, ale nie boją się też repertuaru dawnego. Varsoviae Regii Cantores, czyli rezydenci Narodowego Instytutu Audiowizualnego

Od czerwca 2015 chór Varsoviae Regii Cantores (dosłownie: Warszawscy Śpiewacy Królewscy) jest rezydentem Narodowego Instytutu Audiowizualnego na Służewie. Do tej pory w dzielnicy, nie będącej przecież centrum życia muzycznego, zagrał kilka koncertów – m.in. koncert kolędowy w NIInA oraz specjalny koncert *Graffiti* na dwa chóry, flet i multiperkusję w kościele Dominikanów, na którym wykonana została kompozycja Eunho Changa. Utwór ten został zamówiony u kompozytora przez sam chór. Jak [mówi w rozmowie z Mają Baczyńską dyrygentka chóru Joanna Maluga](#) („Art Papier”, 2015), „organizacja takiego koncertu, obok innych wydarzeń, trwa praktycznie prawie dwanaście miesięcy”.

W opisie zamówienia utworu Changa czytamy, że „kompozytor podejmuje próbę wyrażenia gatunku graffiti”. Każda z dwunastu części dzieła ma swój odrębny rys - od awangardowego *Gdzie Pani mieszka*, aż po subtelny *Chorał* i finałową *Glorię*. W warstwie wokalne wykorzystane są jedynie pojedyncze słowa ze znanych warszawskich graffiti, a nawet pojedyncze sylaby, czy głoski. Kompozytora zainspirował nawet rap! Również warstwa instrumentalna kompozycji stara się muzycznie zilustrować fenomen powstawania graffiti oraz jego specyficzną rolę w przestrzeni miasta.

Eunho Chang *Graffiti* cz. II-IV

Ale to nie jedyna taka kompozycja. VRC mają też na koncie wykonanie utworu [/H He/ Aleksandry Gryki](#), czyli próby przedstawienia za pomocą muzyki procesu powstania świata, a także dzieła Artura Słotwińskiego *Księżycowy spacer* na chór mieszany a cappella.

Początki Varsoviae Regii Cantores sięgają 2009 roku. „Stworzenie chóru kameralnego było marzeniem, które kiełkowało we mnie przez cały pobyt na studiach na Węgrzech, czyli przez dwa lata. We wrześniu 2010 rozpoczęliśmy próby (wówczas w Centrum Smolna) i po czterdziestu dniach daliśmy pierwszy koncert w Kościele Ewangelicko-Augsburskim Św. Trójcy w

Warszawie” – opowiada w wywiadzie dla „Art Papier” Joanna Maluga.

Zespół współpracował z wieloma kompozytorami młodego pokolenia. W 2012 roku prawił kompozycję Ignacego Zalewskiego *Stojąc z daleka*, a w 2014 roku, utwór *Amor Vincit* Miłosa Bembinowa (2014). Na koncie VRC mają m.in. prawić współczesnego oratorium *Pieśń nasze*, autorstwa Aleksandry Gryki czy prawić kompozycji Kamila Staszowskiego *Msza Człowieka Współczesnego*.

Równie istotnym obszarem zainteresowań VRC jest muzyka dawna. W 2011 roku chór wykonał [*Pasję wg św. Mateusza Jana Sebastiana Bacha*](#) w Filharmonii w Haarlem (2011). W grudniu 2014 ukazała się płyta VRC *Po kolędzie z bożonarodzeniowym materiałem* – pieśniami polskimi, ukraińskimi, skandynawskimi czy anglikańskimi (autorstwa [Jerzego Fryderyka Händla](#)).

W czerwcu 2015 roku rozpoczął swoją rezydencję artystyczną w Narodowym Instytucie Audiowizualnym. Pierwszym projektem był koncert *Ciało. Między adoracją a rozkoszą*. Zespół regularnie gra w NInA próby, przygotowując się m.in. do koncertu w ramach festiwalu Gorzkie Żale (12 marca), poświęconego kulturze i muzyce świąt wielkanocnych. Spektakl i zarazem koncert ma być "impresją na temat najważniejszych tematów chrześcijaństwa – od narodzin w Betlejem aż do krzyżowej śmierci Chrystusa".

Zespół prowadzi w NInA również działalność edukacyjną. Obecnie chórzyci VRC biorą udział w zajęciach w ramach Akademii Dzieci. O projekcie można przeczytać [tutaj](#) (zajęcia z muzykami chóru odbywają się raz na 4 tygodnie: 3 marca, 31 marca, 28 kwietnia i 2 czerwca). Kolejnym projektem realizowanym wspólnie z NInA będzie cykl warsztatów *Pośpiewaj mi mamo, pośpiewaj mi tato* – zajęcia dla rodziców małych dzieci, chcących nauczyć się śpiewać kołysanki. Start w maju, a już niebawem szczegóły projektu!

Piotr Kowalczyk